

# Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó  
1-én, 10-én és 20-án.  
Egyes példány nem kapható  
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.  
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK  
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.



ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ  
**HATSEK ADOLF.**

Szerkesztő és kiadó hivatal  
Budapest VII., Károly-körút 7. sz.  
hova az előfizetési öszögek valamint a  
kéziratok küldendők.  
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.  
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Az ugynevezett „jobb áru”. — Vegyesek. — Közgazdaság. — Szerkesztői üzenetek. — Hírdetések.

## Az ugynevezett „jobb áru.”

(h. n.) Absurdum volna, ha a m. k. dohány-monopolium gyártmányairól úgy beszél-nénk, hogy a gyártás tekintetében különb-segek lennének. Épen úgy, mint a hogy egy kutból nem merithetünk kétféle vizet, ép oly kevéssé lehetséges, hogy a do-hány-monopolium is jó, meg rossz szivart készített. Hogy lehetséges mégis, hogy úgy a fogyasztó-közönség, mint az árus, mindig jó meg rossz árurol beszél?

Első pillanatra úgy tetszik mintha itt is egy oly tévedésről volna szó, melyet a nagy tömeg talál ki, s melyet aztán meg furkós-bottal sem lehet kiverni. Végre aztán mégis rájön az ember, hogy mit értünk a jó meg a rossz szivar elnevezések alatt. Meg akarjuk győzni az olvasót, miszerint a gyártási és elárusi-tási manipulatio nagyban hozzá járul ahhoz, hogy a szivarokat jóknak avagy rosszaknak mondjuk. Mindenekelőtt azt kívánjuk megjegyezni, hogy itt egy oly gyártmányról van szó, melynek évenkénti értéke 60 millió forint. Mily nagy meny-nységű ez áru, alig képzelhetjük el, aztán, hogy ennek előállításához 25,000 emberen felül álló munkaerő szükségeltetik, elte-kintve azon számtalan technikai és admi-nisztratív hivatalnoktól.

Tekintettel erre, a távolságra nemkülömben a népességre, országunk 16 gyára a legkülönbözőbb helyeken van. Minden környéknek más a munkaereje, azaz a készültége és a szépérzéke. Innen van aztán, hogy látunk néha szivart, mely minden külföldi áruval kiállja a versenyt, látunk azonban néha olyan szivar-t is, melynek elkészítése műkedvelésre vall.

Nem hivatásunk e helyen egyik vagy másik gyártmánynak propagandát csinálni, vagy áruját ócsárolni. Bebizonyíthatnók azt is, hogy az egyik gyártmány nyert anyaga teljesen különbözik a másik gyárt-mány nyers anyagától. Ebből aztán kö-vetkezik, hogy egyik gyártmányt mégis a másik fölé helyezzük, miután a fogyasztónak inkább ízlik egy jól tekert szép fedőlappal ellátott szivar, mint annak ellenkezője.

Ebben rejlik tehát a különbség, erről azonban a monopolium nem tehet. Min-

den gyártmánynak meg van a maga elő-nye és hátránya. Tökéletességről csak akkor lehetne szó, ha a fogyasztóknak folyton egy gyártmányt szállíthatnának, a mi határos a lehetetlenséggel, miért is nem időzünk tovább e tárgynál.

Más kérdés aztán, hogy vajjon javít-ható-e egyik másik gyár hanyagsága reszint a gyártásban, reszint pedig a cso-magolásban. Tudjuk, hogy ez által a szivarok minősége nem igen változik, de hogy egy ládikában világos, sötét, söt zöld szivarok, aztán meg preselt és göm-bölyűen vegyesen találhatók, ez mégsem járja. Kívánatos volna a „pettyes“ sziva-rok jelzése is, miután köztudomásu, miszerint ezen fedőlappal ellátott sziva-rokat a nép igen szereti, miután tigrisbőr kinézése van. Tanácsoljuk, miszerint sok visszaelés elkerülése céljából az összes jelöléseket a felső felján számokkal jelöljék. A ládák felnyitását egy kis plomba ellenőrizhetné, mely a láda közepén kis zsinórral megerősíthető.

De nemcsak a fent vázolt körülmé-nyekben keresendő, hogy jó és rossz szivarokról beszélünk. Az elárusítás is nagy-ban hozzá járul, hogy ilyen megkülön-böztetések létezhetnek. Konstatáljuk min-denekelőtt, hogy az árusítás már ott kezdődik, a mikor az áru a gyárat el-hagyja. Ezen időpont és között, a mikor a nagy- és kisárus kezébe jut, nem fog-lalkozik az áruval semmiféle szakember. Ez pedig káros! Az áru megkezdí vándorutját a míg valamely dohány-raktárba jut, s az áru, melyre minden időváltozás befolyással van nem kepezi semmiféle figyelem tárgyát.

Majd meleg helyre jut, a hol aztán vesztit nicotin tartalmából, vagy dohos pinczébe kerül, a hol elvesztí aromáját, rothadt és penészes lesz. Ritkán jut olyan jól szellőzött, száraz helyre, hol a szivar előnyére fektet addig, míg az árusok elviszik. Ehhez járul még, hogy gyakran az áru kiadásánál a szabályzat ellenére nem veszik tekintetbe az áru készitési idejét. Nem megvetendő hiba, hogy az árut rögtön kicsomagolás után eladják. A nagyárusok persze arra nem is gon-dolhatnak, hogy árut hetekre előre ve-gyenek.

Ellenben a kisárudákban kellene az árunak hosszabb ideig fekdüni miután a szivar szárazzá csak ott lehet. Termé-szetes, hogy a gyárakban is már gon-dolni kellene arra, hogy a szivarok ne kényteleníttessenek arra, hogy sokáig raktáron legyenek. Egy előbbi cikkünkben utaltunk arra, hogy ez nem oly nehéz dolog. Így tehát önmagában rejlik a felelet a jó és rossz szivarok kérdésében. A ké-szítmeny mindenütt ugyanoly jó, ezt akartuk bizonyítani. Több külső körülmény járul azonban hozzá, hogy az áru esetleg megromoljon. A nagyárus köte-lessége az árut egyenlően, minden pro-tekció elkerülésével kiadni, ezt azonban a pénzügyministerium maga akadályozta, miáltal kénytelen főfigyelmet a saját kis-árudájára fordítani. Ebben az egy körülményben rejlik ama sok hiba, mit a szivaroknak általában tulajdonítanak. Fizes-sék a nagyárust is úgy, a hogy nagy munkája megérdemli, s akkor úgy a saját, mint az állam érdekében sokkal többet fog tenni. Hogy kívánhatnánk azon-ban azt, hogy a kereskedő több 100.000 forintnyi árut hozzon forgalomba, majd-nem ingyen. Nyílt titok ugyanis, hogy az ország nagyárusainak 90%-ánál így van. A nagyáruda megszerzése legtöbbször egy másik üzlet felvirágoztatása ér-dekében történik. Az állam kötelessége lenne a saját iparágát mentől nagyobb virágzásra hozni. Az árust munkájáért meg kell fizetni és akkor olyan árus lesz, a milyet az állam megkívánhat.

A fogyasztó-közönség nem igen gon-dol arra, hogy ki is voltaképen az oka annak, hogy a szivarok jók, vagy rossz-zak-e? Ő csak azt tudja, hogy neki a szivar ízlik, vagy nem ízlik.

Hogy ez nem mindig igaz, s hogy a baj kuforrásra más, azt bebizonyítottuk.

A jogos panaszokat meg kell hallgatni s a mennyire segíteni lehet rajtuk, a bajt orvosolni is kell. Annyit mondhatunk, hogy a gyártmányokra több figyelmet kell fordítani. Az árudák és a raktárok organizatiója bizonyára eme bajok orvos-lására vezetne. Ebben az esethen min-denki jó szivart kap és mindegyik fel meg lesz elégedve.

## Vegyések.

Mindazon árusoknak, kik lottógyűjtődét bírtak, pár nap mulva adják meg a bérösszeg elengedéséről szóló határozatot. A pénzügyigazgatóság most állítja össze a listát s ezért tanácsos, hogy az illető árusok ne fizessek be bérösszegeiket. A kik már befizették, azok később folyamodás után visszakapják.

**Szélhárosság.** Eddig nagylelkű urhölgyek előjoga volt a jótét, de most úgy látszik ez másként van, miután a mint halljuk, hölgyek most azzal is foglalkoznak, hogy dohányárudai engedélyeket igérnek megszerezni, persze drága pénzen, a mi minden esetben el van veszve, miután kijelenthetjük, hogy dohányárudakat a jelen körülmények között *egyáltalában nem* adnak ki. Legkevesebbé pedig ezen hölgyek közbenjárásával s ezért figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy ne essenek ezen hölgyek kezébe, miután az inkább árt a folyamodónak, minthogy használ.

**Az állami számvevőszék alelnöke.** Az állami számvevőszék alelnöki állására, mint egy könyomatatos jelenti, Latkóczy Imre belügyminiszteri államtitkár nevezik ki. A belügyi államtitkár dolgában a miniszter még nem határozott.

**Kinevezések.** A pénzügyminiszter Zolnay Vilmos dohánygyári aligazgatót, dohánygyári igazgatót, Benkhard Vilmos, Gerstner István, Heigel Albert és Okolicsányi József osztályvezetőket dohánygyári aligazgatókká, Rády Jánost, a dohányjövődéki központi szertár kezelőjévé, Szmolenszky Antalt, Csazik Pétert és Miksik Edét dohánybevéltő hivatali kezelőkké, Keresztes Józsefet pénztárnokká és Lukács Bernátot ellenőrré a mezőturi adóhivatalhoz, a torna-allyai kir. adóhivatalhoz Rexa Lászlót ellenőrré, az eperjesi pénzügyigazgatóságához Varga Frigyeszt számvizsgálóvá, Fülöp Dénest pénzügyőri biztossá, a s.-a.-ujhegyi kir. adóhivatalhoz László Ferenczet adótitkár, Küchler Ferenczet a belényesi és Vass Istvánt a nagyvárad adóhivatalhoz adótitkár, Blay Istvánt az egri pénzügyigazgatóságához pénzügyi irodatisztát, a temesvári pénzügyigazgatóságához Viniss Vinczét állami végrehajtóvá, Griffaton Mihályt a lugosi m. kir. pénzügyigazgatóságához állami végrehajtóvá, a nagyvárad adóhivatalához pénzügyigazgatóságához Tanka Samut pénzügyi számtisztát, a budapesti m. kir. fővármivatalhoz Tóth Rafaelt vámsegédlistát, Baitz Ferenczet a pankotai, Weisz Ferenczet a marczali, Osztoics Györgyöt a ráczkevei, Krenkó Gézárt a szent-andrei, Agh Józsefet az orsovai, Rignáth Mihályt a szászsebesi, Czenky Lajost a törökbecsei, Fránkl Ignácot az orosházi és Auer Aurélt a titeli kir. adóhivatalhoz segélydíjas adóhivatali gyakornokká nevezte ki.

**Az új bélyegjegyek.** Az államnyomdában már elkészültek az új postajegyek kisírával, melyeken a postajegyek értéke fillérekben van kifejezve s a rajz is más, mint a most forgalomban levő értékjegyek, csak az alak és nagyság maradt régi. Az okmánybélyegek rajza most készül. A munkálatok erősen folynak, hogy a kötelező koronaértékszámítás életbeléptekor elegendő okmány- és postabélyeg, váltóúrlap stb. álljon rendelkezésre.

**A grófné trafikja.** Gróf Zichy Hermann, volt országgyűlési képviselő és feleségének, Baviera asszonyának a regénye ismeretes történet a budapesti társaságok előtt. A férj előkelő grófcsalád sarja és nagy vagyon örököse. Nagybátyja a leggazdagabb magyar mágnások hírben állott, aki óriási uradalmát, mint hitbizományt, végrendeletileg az öcsésére testálta. Időközben váratlan esemény történt a grófcsaládban. A szerencsés örökös, a fiatal gróf az osztrák fővárosban halálosan beleszeretett egy fiatal színésznőbe, Baier kisasszonyba, aki

Baviera művészi néven egyik ünnepelt szépsége volt a bécsi színpadoknak. A gróf nagybátyja hiába fenyegetőzött, hogy kizárja az örökségből, ha szégyent hozna a családra, Hermann gróf szívében sokkal erősebb volt a szerelem s feleségül vette a szép színésznőt. Mire hazacrkezett vele Magyarországra, nagybátyja beváltotta szavát, koldussá tette a fiatal gróft. Végrendeletét megsemmisítette s egy újat csinált, amelyben teljesen kizárta öcsését az örökösödésből. A boldog pár nem törődött ezzel a kegyetlen bosszúval s visszavonult vasmegegyi kis birtokára abban a reményben, hogy a haragos nagybátyja végre is bele fog töredni a változhatatlanba s megbocsát. Nem így történt. A buszke mágnás sohasem tudta megbocsátani, hogy öcsése rangján alól házasodott s haraggal szívében halt meg. Gróf Zichy Hermann ezután megválasztotta magát képviselőnek. A választás egy egész vagonba került, a gróf adóságokba keveredett s alig két éves képviselői szereplés után, kénytelen volt mandátumáról lemondani. Az energikus férfi még akkor fordult gazdag rokonságához. Kimenekült Amerikába. Balsorsa azonban itt is fölkereste. Magyar lapot alapított amerikai honfitársaink számára, mely azonban alig egy évi fennállása után megbukott. Az ezredéves országos kiállítás idején visszajött hazájába s egy alkalmi vállalat élére állt, de ez sem sikerült neki. Felesége időközben elvált tőle s egy ideig mint orfeum-énekesnő kereste kenyerét. Föllépett két évvel ezelőtt a Somossy-orfeumban is. Ugy látszik ez is nagyon keserű kenyér volt, mert Baviera asszony most végképp bucsut mondott a színpadnak s trafikengedélyt kért a pénzügyminiszteriumtól. A grófné a minap járt a budapesti rendőrségnél, hogy kérényre támogatására megszerezze a szükséges erkölcsi bizonyítványt...

**Ülés a kereskedelmi és iparcsarnokban.** Az országos kereskedelmi és iparcsarnok tegnap tartotta igazgatósági ülését Matlekovics Sándor elnöke alatt. Napirenden volt a kereskedelemügyi miniszter leírata, melylyel a kartellek jogviszonyainak szabályozása kérdésében a csarnokot véleményadásra szólította fel. Dr. Glücksthal Samu titkár előterjesztette indítványát, amely azon alapszik, hogy a kartellek szabad versenykorrekcióival, mert a termelés és fogyasztás között meglévő és gyakran gazdasági krízisre vezető aránytalanság megszüntetésére alkalmas eszközök bonyultak. Az előterjesztés azt indítványozza, hogy magánjogi érvénytelenség felül büntető megtorlással üldöztessek minden kartell, amely mezőgazdasági termékekre vonatkozik, amely a munkabér csökkentésére irányul és amely bármily gyártmány minimális árának fix megállapítását célozza. Teljesen elegendőnek tartja a produkció kontingentálásának megengedését, amely a kínálatnak a kereslethez való arányításával amúgy is szabályozható. Hosszas eszmecsere fejlődött ki a titkár előterjesztése felett, melyben részt vett az elnök, Schlesinger Fál, Fürst Jakob, Merényi József, Schubert Lajos, Auer Róbert és Spitz Ignác. A vitát szombaton folytatják. Ezután tárgyalták a hitellelások megállítása érdekében előterjesztett indítványt, amely szerint a fővárosban mindjában elharapódzó csalárd cégátruházások és a hitellezők kijátszása céljából létesített cégváltások megállítására céljából nagyobb kereskedelmi értekezlet volna összehívandó, hogy a kereskedelemügyi és igazságügyi kormány figyelme kereskedelmünk eme veszélyes bajára felhívassék. Az indítványt elfogadták. Az értekezletet a legközelebbi időben tartják meg. Az elnökség még örömmel vette tudomásul, hogy a csarnok javaslatai az új tőzsdeszökevények megalkotásánál nagyrészt fi-

gyelemben vétettek és hogy a csarnok is részt vett az Országos Iparegyesület ama kiváló fontosságú mozgalomban, amely új iparágak fokozatos meghonosítására irányul. Folyó ügyek elintézése után az ülés véget ért.

**Ausztriában két krajczáros bélyeg kell.** A bécsi kereskedelmi és iparkamara egy átiratban felkér bennünket, hogy figyelmeztessük az érdekelteket, hogy a kereskedelmi forgalomban előforduló nyomtatványok, u. m. körlevelek, árjegyzékek gyászjelentések stb., melyek Magyarországot területén 1 kros levélbélyeggel továbbíthatók, Ausztria területére való küldésük alkalmával nem 1, hanem 2 kros levélbélyeggel látandók el. Ajánljuk e figyelmeztetést olvasóink figyelmébe.

**Új postahivatal.** A VIII. kerületben a József-körút 8. száma alatt október 20-án, Budapest József-körút elnevezéssel kincstári új posta- és táviróhivatal nyílik meg.

**Dohánygyár Haromszékben.** A Szepsi-Szent-Györgyön felállított új dohánygyár már megkezdte működését. Minthogy azonban a dohánygyár berendezésével még nem készültek el teljesen, a várostól e célra kibérelt ujonnan épült bérházban gyártják a szivarokat.

**A belga király inkognitója.** Sevillai lapok a következő csinos epizódot mesélik: Egy nagyon előkelő megjelenésű ur végignézte Sevilla nevezetességeit kisérvőjével.

— Mi latni való van meg?

— A szivargyár, kegyelmes uram.

— Jó, menjünk a szivargyárba.

Szívesen beocsátják őket s az idegen rendkívül érdeklődik a gyár berendezése iránt, de leginkább imponálnak neki a munkástermek, a melyekben mintegy 1200 tüzes szemű munkásleány sorolja a cigarettát. A lányok kiváncsian telingetnek az idegenre, suttognak, sőt egyikük annyira megy, hogy letépi a szegfűt a melléről s odaveti a lába elé. Az idegen felveszi a viragot, odalép mosolygva a leánykához, s egy aranyral köszöni meg. Volt ott zavar! Mindenki látni akarta az aranyt... Kézről-kézre adják. Egyszer csak felkiált az egyik: »Perdios, hiszen ez ő maga!« — »Kicsoda?« Az, akinek a képe itt a pénzen van! S egy pillanat alatt elterjedt a gyárban, hogy király van a munkástermekben. A hivatalnokok is előrohantak, összehasonlítják az érme képét az idegennel s ők is meggyőződnek róla, hogy a belga király tekintí meg a gyárat. Így aztán hiába való volt minden inkognitó, a hivatalos fogadtatás, hódolat stb. legott megkezdődött. S mind ezt egy szegfű okozta.

**Új postai értékjegyek.** A mint illelkes forrásból értesülünk, koronaértékre átszámított új postai értékjegyeket hoz a kereskedelmi miniszterium forgalomba a jövő év kezdetén. Ezzel kapcsolatban több rendbeli más fontos reform is életbe lép a postai szállítási terén. A közönséges levelező-lapok postadíja újévtől kezdve az eddigi két krajczár helyett 5 fillér lesz s a postai szállítmányok egyéb nemeinél, hír szerint az ajánlott levelek portójánál is díjemelések lesznek, a melyek összeségétől a kereskedelmi kormány a postai bevételek jelentékeny, 4—500.000 frtnyi emelkedését várja. A jövő évi állami költségvetésnek előirányzásánál már számításba is vették a postai portodíjak emeléséből remélt eme bevételi többletet. — Az osztrák kormány koronaértékben való számításával megelőzte kormányunkat. A bécsi hivatalos újság ugyanis tegnap tette közzé az új okiratbélyegkekre vonatkozó miniszteri rendeletet E szerint 1898. január 1-én új koronaértékű bélyegeket hoznak forgalomba. Ezek a bélyegek 35-félék és pedig 26 filléres jegyű, 15 pedig koronás. A vékony, átlátszó papírra nyomtatott bélyegek közül a koronások 41 milliméter ma-

gasak és 31 milliméter szélesek, míg a filléresek 36 milliméter magasak és 27 milliméter szélesek a jelenleg forgalomba lévő bélyegjegyek 1898. február 28-ától kezdve végleg forgalmon kívül helyeztetnek.

**Lottó és osztályorsjáték.** A két pénzügyi miniszter között létrejött megegyezés alapján az osztrák pénzügyminiszter szigoruan meghagyta a lottó-hivataloknak és gyűjtőknek, hogy Magyarországból lottó-játékbetéteket el ne fogadjanak. A magyar pénzügyminiszter viszont az Ausztriából érkező lottó-játékbetétek elfogadását tiltotta meg és meghagyta egyúttal a lottógyűjtődélnek a jog elvesztésének terhe mellett, hogy az osztályorsjáték sorsjegyeire vonatkozó megrendeléseknek eleget ne tegyenek és arra vonatkozó pénzküldeményeket el ne fogadjanak.

## Közgazdaság.

**A m. kir. államvasutak bevételei a folyó év első felében** voltak: a személy-, katonai- és podgyászforgalom után 10,249,269 forint, a gyors- és teheráru-szállítás után 31,451,418 ft és különféle címén 2,692,083 forint. A személyforgalmi bevételek a múlt évhez képest 5 százalékkal csökkentek, ellenben az 1895-diki évvel szemben mintegy 8 százalékkal emelkedtek. Az áruforgalmi bevételek pedig 1%-kal és 1895-höz képest több mint 14%-kal emelkedtek.

**A jegybank állása.** Az osztrák-magyar bank állása a hónap 15-én a következő volt: Bankjegyforgalom 681,884,000 forint (— 9,558,000 ft); ércértékkészlet 533,675,000 forint (× 237,000 forint); váltótárca 154,345,000 forint (— 13,008,000 forint); lombárdüzlet 24,301,000 forint (— 452,000 ft); adómentes bankjegytartalék 54,533,000 forint (× 10,738,000 forint). A jegy-

bank médiói állása sokkal kedvezőbb pénzügyi szempontból, mint a múlt heti kimutatás volt. A bank aktív üzletágai tetemesen hanyatlottak, a váltótárca 13 millióval, a lombárd félmillióval csökkent, a bankjegyforgalom pedig éppen 9 1/2 millióval lett csekélyebb. Az ércértékkészlet negyedmillióval gyarapodása mellett az adómentes bankjegytartalék 10-7 millióval emelkedett. Úgy látszik hogy nálunk a pénzügyi tendencia éppen megfordította a külföldinek, mert míg a nyugoti piacokon a bankok egyre emelik a kamatlatot a nagy igények fékmentartására, addig nálunk inkább visszaáramlás dominál. A megfejtéshez közelebb vezet az a tény, hogy a kamatlat emelkedés aranybíró bankoknál észlelhető, a hol nem is a kereskedelem igényei, hanem az aranyelvonás okozza az emelkedő kamatlatot. A pénz drágulása tehát mint ez eseményekből is látható, az aranyvaluta és az aranszükség tartozéka.

**Az ezüst ára.** Az utóbbi időben erősen hanyatlott az ezüst ára, tudvalegve néhány hét óta ismét emelkedőben van. Az emelkedés oka kétségtelven a bimetalista mozgalom erősödésében és sikereiben van. Hozzájárult ehhez az is, hogy Gage, az Egyesült-Államok pénzügyminisztere, a Scherman-akta alapján vásárolt ezüstrudakat kiérmeztette. A kincstárnak mindössze öt és fél millió dollár ezüstpénze maradt, mert a nagyobb méretű gabona-dözlét nagy mennyiségben vette igénybe a dollárnál kisebb pénzdarabokat.

**A szállítási adó Ausztriában.** Bilinski osztrák pénzügyminiszter exprozejában a szállítási adó behozatalát is kilátásba helyezte. Ez az új adó csakis a vasuti forgalomra fog kiterjedni és a személyforgalomban a menetdíj 12 százalékát, a teherforgalomban pedig a díj öt százalékát fogja tenni. 1896-ban az összes osztrák vasutak

a személyforgalomból 62,35 millió forint és a teherforgalomból 194,64 millió forint bevételt értek el. Ennek alapján a szállítási adó eredménye a személyforgalomban 7,5 és a teherforgalomban 9,7, vagyis összesen 17,2 millió forintot tenne. Ez összegből levonatnék azonban a most is érvényben levő utazási jegyadó 1,8 millió forint összegben, ezenfelül pedig 1 millió forint, mely összeggel a kormány kivitelei alapot akar alapítani. A miniszter a szállítási adó netto eredményét az el-5 évben 7,5 millió frtra becsülte, a későbbi évekre azonban folytatódagos emelkedést helyezett kilátásba.

## Szerkesztői üzenetek.

**Azon vidéki nagyárus urakat, kik előfizetési összegeikkel még hátralékban vannak, kérjük ez uton, miszerint postafordultával az összeget beküldeni sziveskedjenek, miután ellenkező esetben postal megbízás útján, a költségek felszámításával lennének kénytelenek azt beszedetni.**

**F. B. m. urnak.** Nagyon szivesen küldünk önnek ingyen példányt, miután nem képes lapunkat anyagilag is támogatni.

**S. U. B. urnak.** Az ügy még 6 hétig húzódnak. Türelem!

**K. F. urnak, Bpest.** Ez ügyben ne számíton ránk. Se szivárnál, sem pedig bélyegnél %-ot adni nem szabad. Mi nem foglalkozunk az ilyes ügyekkel, jelentse fel maga. A pénzügyigazgatóságnál.

**H. K. ur, Bpest.** Szikszay titkár urhoz forduljon, Vámház, II. emelet. Ő megmondhatja Csütörtök d. e. 9—12.

Szerkesztő: Heltai Nándor.

116182. szám.  
IV. 1897.

## Árlejtési hirdetmény.

A Pancsován üresedésbe jött s a bélyeg és váltó-ürlapok elárúsításával egybekötött dohány nagy- és kis-áruda és különlegességi áruda betöltése tárgyában folyó év november hó 3-án d. e. 10 órakor a nagy-beckerekéi m. kir. pénzügyigazgatóságnál írásbeli árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók oly figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy a közelebbi feltételeket a budapesti fő- és székvárosi, a zombori, szegedi, temesvári, aradi, gyulai és lugosi, valamint alólírott m. kir. pénzügyigazgatóságnál, ugy ezen pénzügyigazgatóság kerületében levő összes m. kir. adóhivatalok és pénzügyi biztosságok, valamint a pancsovai m. kir. fővámhivatalnál betekintheők

Kelt N.-Beckereken, 1897. október 6-án.

**M. kir. pénzügyigazgatóság.**

26,914. sz.  
VII. 1897.

## Ajánlati hirdetmény.

A löcsei m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy Gólniczbányán a dohány-nagyárus részéről történt és kincstár által elfogadott felmondás folytán f. évi november 28-ával üresedésbe jövő dohány-nagyáruda betöltése céljából a nevezett kir. pénzügyigazgatóságnál 1897. évi november hó 5-én délelőtti 9 órakor zárt írásbeli ajánlat útján versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által a dohányeladás után igénybe veendő ellátást jutalék fogja képezni, s a nagyáruda annak fog adatni, ki legcsekélyebb eladási díjat fog követelni, mind az által a kincstár fenntartja magának azon jogot, hogy a versenyzők közt szabadon választhasson, miért is az ajánlatot tevő semmi esetben sem támaszhat igényt azért, mert ajánlata nem lett elfogadva.

Az eddigi dohány-nagyárus az áruda kezelésért 1<sup>00</sup>/<sub>100</sub>% tőzsdíjat élvezett.

A dohány-nagyáruda 1896. évi összes forgalma 51,297 ft 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> krt, azaz ötvenegyezerkétszázkilencvenhét ft 4<sup>1</sup>/<sub>2</sub> krt tett, melyből a fogyasztóknak való saját elárúsítása 6062 ft 7<sup>1</sup>/<sub>2</sub> kr., a limitó mérsékelt áru dohányra 48 ft 32 kr. és a hozzáutalt kisárusokra 45,188 ft 65 kr. esik; a dohány-kisárusok száma 95, megjegyeztetik, hogy a dohány-nagyárudával a bélyeg és váltó-ürlapok eladásának kötelezettsége és 4<sup>1</sup>/<sub>2</sub>%-nyi ellátási jutalék mellett egybe van kötve.

A beérkező ajánlatok a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumhoz felterjesztendő lévén, azon pályázók bánatpénzei, kiknek ajánlati el nem fogadtatnak, az ajánlatok beérkezésével fognak visszaadtni, az elfogadott ajánlattevő bánatpénze ellenben az érintetlenül készletben tartandó anyag beszerzéséig visszatartatik. Ha a vállalkozó a nagyárudát a kitűzött idő alatt át nem veszi, vagy ajánlatától később visszalép, bánatpénzt elveszti s új pályázat fog nyitanni.

A mérvadó részletes feltételek a pénzügyigazgatóságnál megtekintheők. Végül megjegyeztetik, hogy a dohány-nagyárudával a só-nagyáruda kötelezettsége is egybe lesz kötve, melynek elvállalása az ajánlat tételénél szintén írásban nyilatkoznia kell.

Az előző 1896. évi sóforgalom mennyisége tesz 206,200 kilogrammot a só beszerzési ára métermázsánként 9 ft 86 kr., eladási ára métermázsánként 10 ft 70 kr. A szükséglét a sóvári sóbánya hivatalnál szerzendő be.

Löcse, 1897. évi október hó 14-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

# Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny s igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönyé**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnak, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem, hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki e lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki e lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen célt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvitelére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

## A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.